

[Hans Nielsen.]

Samfundssind. Og saaledes bør det vist ogsaa være i en Stund, hvor et Folk paa $3\frac{3}{4}$ Millioner Mennesker kæmper sig gennem Tidens mange og meget store Vanskeligheder.

Jeg glæder mig over saavel denne Programtale fra Regeringen som over den Programtale, hvormed den højtærede Finansminister forelagde Finanslovsforslaget, fordi begge disse Ministres Udtalelser er baaret oppe af den samme Optimisme, som jeg — noget miskendt — har givet Udtryk for de sidste Aar her i Tinget, og som særlig Venstres Ordfører har været ivrig efter at udslette for i Stedet at male Fremtiden i de allersorteste Farver. Den højtærede Statsminister, der ellers er en noget dyster Taler og som Profet en saare forsigtig Mand, spreder i sin Programtale Solskin over Fremtiden, og han bygger i saa Henseende paa den Udvikling, som Erhvervsforholdene, de økonomiske Forhold og Prisforholdene er undergaaet i den seneste Tid.

Nu ved vi alle, at i det nuværende Samfund er intet stabilt i det økonomiske Liv, fordi alt er underkastet Spekulation og privategoistiske Interesser, men alligevel tyder mange Tegn paa, at vi har passeret Bunden, og at det atter gaar opad for vort Fædreland som for de fleste andre Lande. Takket være de Foranstaltninger, der er truffet, arbejder en lang Række Erhverv under taalelige eller gode Kaar, selv paa Skibsværfterne lyder atter kraftige Hammer-slag — jeg ser, at ca. 20 store Skibe er under Bygning —, saa at sige alle vore Skibe er kommet ud at sejle, og for Landbrugets Vedkommende har de stigende Priser paa Korn og Flæsk lettet det Tryk, der i nogen Tid har tynget mange Landmænd i Knæ. Men dette har ikke kunnet fjerne den sørgelige Kendsgerning, at langt over hundred Tusind Landmænd her i Landet knuges af en mægtig Gældsbyrde.

Statsministeren bebudede derfor ogsaa, at Gældssanering og Rentesænkning skal optages til Forhandling, ligesom der skal skaffes Hjælp til de arbejdsløse, som er haardest ramt. Ministeren bebudede Omordning af Nationalbanken; Valutalov, en ny Huslejlov og mange andre mere eller mindre vigtige Forslag vil blive fremsat her i Tinget — flere af dem er forelagt —, ligesom Rigsdagen vil blive stillet over for Forfatningspørgsmaalet. Med andre Ord, Regeringen indbyder Rigsdagen til et sagligt Arbejde, hvis første Opgave er at hjælpe dem, som Kapitalismen har ramt haardest med Arbejdsløshed og svære Ren-

tebyrder. Det Parti, jeg tilhører, er klart til at tilsige Medvirken til dette saglige Arbejde. Det samme gælder sikkert for det andet Flertalsparti her i Salen, men hvorledes staaer det til med den brogede Skare af Oppositionspartier? Er disse Partier og specielt Venstrepartiet klar til at følge den Henvendelse, de saa nyligt rettede til Vælgerne om den gamle Kritiks Afløsning af Vidnesbyrd om Folkesundhed? Ser vi paa Sommerens Politik, fristes man i høj Grad til at tro, at det er en god Kritik, der kan ventes af de paagældende Partier, selv om nogle af Venstres Førere i Landstinget muligvis har Villien til at gaa ind i et virkeligt sagligt Samarbejde. Det er i det hele en sørgelig evneløs Opposition, denne kaotiske Masse i højre Side af Salen. Deres Tal er stort, syv Oppositionspartier er der i alle Tilfælde officielt, men kun Vorherre kan vide, hvor mange Partier der i Virkeligheden er. Endnu talrigere er vel deres Meninger, og der findes vel næppe noget Parlament, hvor Oppositionen danner en mere babylonisk Forvirring end den Opposition, man møder her paa Christiansborg. Det vil hurtigt konstateres, efterhaanden som de forskellige Ordførere i Kraft af en alt for demokratisk Forretningsorden faar Lejlighed til, selv om de kun repræsenterer een Mand, at tale i Timevis fra denne Plads. Naar man ser den hele Armé, de syv eller maaske ni Ordførere, parat til et Stormangreb paa Regeringen, kommer man til at tænke paa de mange modige Angribere fra Passet ved Thermopylæ. (*Afbrydelse*: Hvor ligger det?). I Grækenland, højtærede Konservative. De raabte: Vore Pile er saa mange, at de kan fordunkle Solen. Højtærede Statsminister, bliv nu ikke bange for dette Oppositionsuhyre med de syv Hoveder, selv om det raser vildt her paa Talerstolen, men giv det historiske Svar tilbage: Saa meget desto bedre; om deres Pile fordunkler Solen, kan vi kæmpe i Skyggen! Der er nemlig ingen Grund til at være bange for denne Opposition, højtærede Statsminister. Naar man ser den, minder den nemlig i høj Grad om den Skikkelse, som salig Nebukadnezar saa i en Drøm. Begynder vi yderst til højre, har vi de Konservative, og det er vel Hovedet paa denne Skikkelse? Saa har vi Venstre, det er vel af Kroppen Brystet og Maven, og disse to Dele, Hovedet og Kroppen, kan jo muligvis forenes til at foretage sig et eller andet. Men værre er det med Undersaatterne i den nævnte Opposition. Det højre Ben maa vel være Retsstatspartiet og det venstre Ben Kommunisterne; det ærede Medlem Hr. Holstein kan